

Jeg er tidligere afdelingsleder på et lukket fængsel. Jeg har derfor en bred erfaring omkring afsoningen for indsatte primært med muslimsk herkomst.

Indsatte idømt udvisning, skal drøftes på afdelingsmøder præcis som andre indsatte. Drøftelserne vedrører udgange og prøveløsladelser.

Personalerne er i dag meget begrænset, set i forhold til de skærpede krav til visitation, handleplaner, transporter, fritid o.a. Det overordnede mål for Kriminalforsorgen er, at den indsatte skal være i centrum. Dette giver rigtig god mening, da indsatte i videste mulige omfang, skal resocialiseres, så de kan leve uden kriminalitet, efter endt afsoning.

Hvis dette skal blive en smule succes, skal personalets opgave prioriteres anderledes end i dag. Der bør ikke foretages sagsbehandling af udvisningsdømte indsatte. Sagsbehandlingen skal bruges på de indsatte, som har en tilknytning til Danmark, dette vil give de indsatte, som skal blive i landet en bedre sagsbehandling.

Besyderligt er også, at en indsat, som har fået et "gult kort" (advarsel), om en evt. udvisning, kan få flere "gule kort" uden udvisningen effektueres. Det er et hån, mod det danske retssystem og ikke mindst, personalerne i de danske fængsler.

Jeg er af den mening, at en udlænding, som begår en kriminel handling, der medfører en fængselsdom, bør udvises. En person der kommer til Danmark som flygtning, vil vi gerne hjælpe. Vi bruger mange penge på disse flygtninge. Når der er gået en rum tid, har mange af de unge, som vi har hjulpet og givet en tryk tilværelse, vise deres taknemlighed ved, at begå kriminalitet. Deres respekt for Danmark og vores kultur er ikke tilstedeværende. Dette mærkes også i de danske fængsler, hvor personalet har store udfordringer.

I disse tider, hvor terror er det store tema, kan jeg simpelthen ikke forstå, at vi accepterer muslimer, som ikke vil os noget godt. Der holdes åbne demonstrationer, hvor formålet er, at vores kultur trues og der ligefrem tales om drab på ikke muslimer. De bifalder Islamisk Stats hærgen. Nogle rejser til Mellemøsten for, at bekæmpe ikke muslimer. Herefter kommer de tilbage til Danmark, hvor deres sår kan heles og udnytte Danmarks gæstfrihed.

Danmark har store udfordringer, Riget fattes penge, de gamle får dårligere behandling, sygehusene har ikke de samme behandlingsmuligheder, som lande vi normalt sammenlignes med. Vores veje bliver misligholdte og mange andre nedskæringer er nødvendige. Der skal prioriteres hvordan Statens penge skal bruges og mange af samfundets svageste, må lide under den slunkne kasse.

Jeg og sikkert hovedparten af den danske befolkning, kan ikke forstå, at vi ikke sørger for vores egne, inden vi putter penge i et håbløst tomt hul.

Vedr. afsonere i de danske fængsler, dette gælder for alle, kan jeg ikke forstå, at vi bruger ressourcer på indsatte, som måtte have interesse i at blive fader, kan blive transporteret til speciallæger, for at få undersøgt deres sæd, hvorvidt de kan gøre en kæreste gravid. Indsatte som har indtaget steroider og derved fået bryster, bliver kørt til speciallæger, så de kan blive opereret.

Min sidste underen drejer sig om kvinder som ikke kan blive gravide. Dette er selvfølgelig rigtig trist, men det er ikke en sygdom. Jeg har stor forståelse for, at de ønsker, hvis det er muligt, at blive kunstigt befrugtet. Hvorvidt det er et samfundsmæssigt problem, skal jeg ikke kunne sige, men en befrugtning koster penge og hvis parrene gerne vil have børn, men ikke har råd til den udgift det indebærer, ved et sådan indgreb, hvordan vil de så have råd til, at få barn med de udgifter det bringer?

Jeg skriver dette, da jeg mener, at hvis man ønsker forandringer, så må man henvende sig til dem, som har indflydelse på den danske lovgivning.

Med venlig hilsen

Erik